

بخش ۸

چرا عیسی مسیح به جهان آمد؟

در درس قبل دربارهٔ عیسی مسیح مطالعه کردیم و به این سؤال که چرا او به جهان آمد پاسخ دادیم. دیدیم که عیسی به جهان آمد تا جانش را در راه بسیاری فدا کند. این مطلب سؤال دیگری را پدید می‌آورد که در این درس می‌خواهیم به آن پاسخ بدهیم.

چرا فدیۀ مرگ لازم بود؟

دومین سؤالی که نیاز به پاسخ دارد این است که "چرا عیسی باید بخاطر نجات بشر می‌مرد؟" در اولین قسمت کتاب مقدس یعنی در کتاب پیدایش، فصل دوم، آیهٔ ۷ نوشته شده است که "خداوند خدا پس آدم را از خاک زمین بسرشت و در بینی وی روح حیات دمید و آدم نفس زنده شد." سپس می‌بینیم که خدا آدم را در باغ عدن گذاشت. باغ عدن به احتمال زیاد در عراق کنونی قرار داشته است. بعد در آیات ۱۶-۱۷ می‌خوانیم که خدا به آدم فرمانی داد. کلام خدا می‌فرماید: "و خداوند خدا آدم را امر فرموده گفت از همهٔ درختان باغ بی‌ممانعت بخور. اما از درخت معرفت نیک و بد زنهار نخوری زیرا روزی که از آن خوردی هر آینه خواهی مرد."

تعالیم اساسی کتاب مقدس

مزد گناه ما (انسانها)

گناه آدم که در واقع بی‌اطاعتی از فرمان خدا بود به مرگ او منتهی شد. البته هم مرگ روحانی و هم مرگ جسمانی. وقتی آدم مرتکب گناه شد آن‌ا از لحاظ روحانی مرد و بعداً مرگ جسمانی نیز به سراغش آمد. این بود نتیجه شوم گناه آدم. ابتدا مرگ روحانی و سپس مرگ جسمانی. مرگ نابودی کامل یا پایان کامل هستی نیست بلکه مرگ عبارتست از جدایی. مرگ روحانی جدایی از خداست و مرگ جسمانی جدایی جان و روح از بدن می‌باشد. بعد از مرگ جسمانی جان و روح به زیستن ادامه می‌دهند اما جدا از بدنی که سرانجام به خاک تبدیل می‌شود. وقتی آدم مرتکب گناه شد بلافاصله از خدا که سرچشمه حیات است جدا گردید. بر اساس کتاب مقدس آدم بعد از گناه خودش را از خدا پنهان کرد، و این انسان نبود که در جستجوی خدا بود، بلکه خدا در جستجوی انسان بود. در کتاب پیدایش فصل سوم، آیه ۹ می‌خوانیم که "خداوند خدا آدم را ندا درداد و گفت کجا هستی؟" البته خدا می‌دانست که آدم کجا بود اما او می‌خواست آدم خودش اعتراف کند که کجاست، یعنی معترف بشود که بخاطر گناه جدا از خدا بسر می‌برد. چون خدا منشاء حیات است نتیجه جدایی از او مرگ است. گناه آدم را از خدا جدا کرد، به همین علت او ابتدا از لحاظ روحانی و سپس از لحاظ جسمانی مرد. بعلاوه چون آدم سر نژاد انسانی بود وقتی او گناه کرد گناه به نژاد انسانی سرایت کرد و در نتیجه مرگ تمام بشریت را در بر گرفت. کلام خدا می‌فرماید "مزدی که گناه می‌دهد موت است." (رساله پولس به رومیان فصل ششم، آیه ۲۳)

پس مرگ بعنوان مزد گناه شامل تمام بشریت گردیده است. باز در رساله پولس به رومیان فصل پنجم، آیه ۱۲ می‌خوانیم "گناه بوسیله یک انسان به جهان وارد شد و این گناه مرگ را به همراه آورد. در نتیجه چون همه گناه کردند مرگ همه را در بر گرفت." حالا بهتر می‌توانیم این واقعیت را درک کنیم که مرگ عیسی به منظور پرداخت جریمه گناه بشر، ضروری بود.

خدا در عهد عتیق به قوم خود فرمود "زیرا که جان جسد در خون است و من آن را بر مذبح به شما داده‌ام تا برای جانهای شما کفاره کند زیرا خون است که برای جان کفاره می‌کند. بنی اسرائیل را گفته‌ام خون هیچ ذی جسدی را نخورید، زیرا جان هر ذی جسد خون آن است. هر که آن را بخورد منقطع خواهد شد." (کتاب لاویان فصل هفدهم، آیات ۱۱ و ۱۴)

وقتی مسیح بر روی صلیب خورش را ریخت و مرد، در واقع او جریمه گناه آدمیان را پرداخت کرد. در رساله به عبرانیان فصل نهم، آیه ۲۲ نوشته شده است "بدون ریختن خون آمرزش گناهان وجود ندارد." پس اکنون متوجه شدیم که چرا عیسی بایستی خون می‌ریخت و می‌مرد؟ او اینکار را کرد تا من و شما بتوانیم از تقصیر و مجازات و اسارت گناه آزاد بشویم و زندگی جاوید بیابیم. در رساله پولس به رومیان فصل ششم، آیه ۲۳ می‌خوانیم "زیرا مزدی که گناه می‌دهد موت است، اما خدا به کسانی که با خداوند ما، مسیح عیسی متحد هستند حیات جاودان می‌بخشد."

عیسی داوطلبانه جان خود را داد

در انجیل یوحنا فصل دهم، آیات ۱۷-۱۸ می‌بینیم که عیسی فرمود "پدرم مرا دوست دارد زیرا من جان خود را فدا می‌کنم تا آن را بار

دیگر بازیابم. هیچکس جان مرا از من نمی‌گیرد، من به میل خود آن را فدا می‌کنم. اختیار دارم که آن را فدا سازم و اختیار دارم آن را باز بدست آورم. پدر این دستور را به من داده است." چون عیسی خداوند بود اختیار داشت جانش را بخاطر گناهان ما فدا کند و بمیرد و اختیار داشت جانش را باز بدست بیاورد و زنده بشود. عیسی قبل از مرگ درباره قیام پر شکوهی که قرار بود بعد از مرگ او واقع بشود صحبت کرد. بنابراین عیسی نه از روی اجبار بلکه داوطلبانه جان خود را در راه ما داد و پس از مرگ دوباره زنده شد.

نتایج فدیة عیسی مسیح

سومین سؤالی که می‌خواهیم به آن پاسخ بدهیم این است که "نتایج فدیة ای که عیسی مسیح داد چه هستند؟" در رساله پولس به رومیان فصل پنجم، آیات ۱۸-۱۹ می‌خوانیم "پس همانطور که یک گناه موجب محکومیت همه آدمیان شد یک عمل کاملاً نیک نیز باعث تبرئه و حیات همه می‌باشد. و چنانکه بسیاری در نتیجه سرپیچی یک نفر، گناهکار گشتند به همان طریق بسیاری هم در نتیجه فرمانبری یک نفر، کاملاً نیک محسوب خواهند شد."

نیک محسوب شدن ایمان‌داران

یکی از نتایج فدیة عیسی مسیح نیک محسوب شدن تمام ایمان‌داران است. انسان در نظر خدا گناهکار است و خدا بدون دلیل، یک فرد گناهکار را نیک محسوب نمی‌کند. اما بخاطر فدیة ای که عیسی مسیح داد خدا تمام کسانی را که به مسیح ایمان می‌آورند را نیک محسوب

می‌نماید. قبلاً گفتیم که مرگ بعنوان مزد گناه شامل تمام بشریت گردیده است. انسان در اثر گناه از خدا که سرچشمهٔ حیات است جدا شده و از لحاظ روحانی مرده است. وقتی عیسی بخاطر گناهان ما مرد خدا مرگ او را بعنوان جریمهٔ گناه بشر پذیرفت. در نتیجه کسی که به عیسی مسیح ایمان می‌آورد از لحاظ روحانی زنده می‌شود و با خدا رابطه پیدا می‌کند. به این ترتیب فدیهای که عیسی مسیح داد این امکان را برای همه فراهم کرد که نیک محسوب بشوند و حیات بیابند. عیسی مسیح که پاک و مقدس بود و هیچ گناهی مرتکب نشد از طریق مرگ خود جریمهٔ گناهان ما را پرداخت. چون مرگ او در راه گناه بشر بطور کامل خدا را خوشنود کرد. عیسی پس از مرگ دوباره زنده شد.

کسی که به عیسی و موضوع مرگ و زنده شدن دوبارهٔ او ایمان می‌آورد تمام گناهانش برطرف می‌شود و در پیشگاه خدا کاملاً نیک محسوب خواهد شد. ضمناً چنین شخصی زندگی جاوید می‌یابد و ابدیت را با خدا می‌گذراند.

در رسالهٔ پولس رسول به رومیان فصل چهارم، آیهٔ ۲۵ نوشته شده است که "او (یعنی عیسی مسیح) بخاطر گناهان ما تسلیم مرگ گردید (این اشاره به فدیهای است که عیسی پرداخت کرد) و زنده شد تا ما در پیشگاه خدا کاملاً نیک محسوب شویم" (این اشاره به نتیجهٔ فدیهای عیسی مسیح دارد).

یکبار دیگر این موضوع را تکرار می‌کنیم که ایمان به عیسی مسیح که مرد و دوباره زنده شد باعث می‌شود که ما کاملاً نیک محسوب بشویم.

صلح و آشتی با خدا

ایمان‌دار به مسیح علاوه بر اینکه عادل محسوب می‌شود و حیات می‌یابد از صلح و آشتی با خدا بهره‌مند می‌شود. در رسالهٔ به رومیان فصل پنجم آیات ۱ و ۲ نوشته شده است "بنابراین چون از راه ایمان در حضور خدا نیک شمرده شده‌ایم از صلح با خدا که بوسیلهٔ خداوند ما عیسی مسیح برقرار گردید بهره‌مند هستیم. بوسیلهٔ ایمان به مسیح، ما وارد فیض الهی شده‌ایم، فیضی که در آن پایداریم...."

یقیناً هر جان مضطربی به صلح و آشتی با خدا نیاز دارد. کسی که می‌داند رابطهٔ مسالمت آمیزی با خدا دارد جانش در آرامش است. بخاطر فدیهای که عیسی مسیح داد ما ایمان‌داران به او از صلح و آشتی با خدا برخورداریم.

کلام خدا می‌فرماید "زیرا مسیح صلح و صفا را بین یهود و غیر یهود بوجود آورده و این دو را با هم متحد ساخته است. او با بدن جسمانی خود دیواری که آنان را از هم جدا می‌کرد و دشمنان یکدیگر می‌ساخت در هم شکست. به این سبب بود که مسیح آمد و مژدهٔ صلح را به شما که دور بودید و آنانی که نزدیک بودند اعلام کرد." (رسالهٔ پولس رسول به افسسیان فصل دوم، آیات ۱۴ و ۱۷)

خوانندهٔ عزیز، در انجیل مرقس فصل دهم، آیهٔ ۴۵ می‌بینیم که عیسی آمد تا به دیگران خدمت کند و جانش را در راه بسیاری فدا کند. و در انجیل یوحنا فصل دهم، آیهٔ ۱۰ می‌بینیم که عیسی آمد تا آدمیان حیات بیابند و آن را بطور کامل داشته باشند.

اگر شما در گناه و مرگ روحانی بسر می‌برید و از نعمت حیات برخوردار نشده‌اید لازم است که به سوی عیسی مسیح بازگشت کنید. او بهایی را

که برای رهایی شما از گناه ضروری است تماماً پرداخت کرده است و حال کافی است که شما شخصاً و قلباً به گناه پشت کنید و به او روی بیاورید. در این صورت نیک محسوب می‌شوید، زندگی جاوید می‌یابید و رابطهٔ مسالمت آمیزی با خدا پیدا می‌کنید. امیدواریم تک‌تک شما که این درس را می‌خوانید عیسی مسیح خداوند را که جریمهٔ گناهانتان را از طریق مرگ خود به شما هدیه کرده است را بپذیرید و از برکاتی که در او یافت می‌شود برخوردار بشوید. آمین.